

UMETNIKI ZA KARITAS

SINJI VRH
13. – 17. AVGUST 2018

Karitas

Škofijska karitas Koper

SINJI VRH

13. – 17. AVGUST 2018

Katalog je izdala: Škofijska karitas Koper, Solkan, Skalniška 1
Ravnateljica in voditeljica projekta: Jožica Ličen
Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj Šajn
Fotografije, oblikovanje in strokovna sodelavka: Silva Karim
Ostali strokovni sodelavci in pomočniki: Jože Bartolj,
Lucijan Bratuš, Milena Gregorčič, Azad Karim, Mira Ličen
Krmpotič, Tone Seifert, Bogdan Soban in Janez Štros.

Tisk: Tiskarna Janežič. Nova Gorica
September 2018

POLNO PRGIŠČE LEPOTE ...

»O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: »Tod bodo živeli veseli ljudje!« Skopo je meril lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda; šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje – puste leže tam, strmé proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti. Nazadnje mu je ostalo polno prgišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: »Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje!« Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila – zrasla so nebesa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, ostrmi pred tem čudom Božjim, srce vztrepeče od same sladkosti; zakaj goré in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradiž za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi. Vse, kakor je rekel, se je zgodilo; bogatejši so pač drugi jeziki; pravijo tudi, da so milozvočnejši in bolj pripravnji za vsakdanjo rabo – ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same zveni kakor velikonočno potrkavanje in zvezde pojo, kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj. Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca.«

(Ivan Cankar, odlomek iz Kurenta)

Izkupiček posvojenih likovnih del je namenjen otrokom, mladim in družinam ...

Ko je prerok Elija prišel v Sarepto na Sidonskem in prosil vdovo, naj mu prinese grizljaj kruha in malo vode v vrču, mu je odgovorila: 'Kakor resnično živi Gospod, tvoj Bog, nimam nič pečenega, samo prgišče moke v loncu in malo olja v vrču. In glej, nabiram suhljad, da pojdem in pripravim to zase in za sina, da bova pojedla in potem umrla ...!' (1 Kr 17,12). Konec pripovedi pa se glasi: 'Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo po besedi Gospodovi, ki jo je govoril po Eliju' (1 Kr 17,16).

Cenjeni obiskovalci. Kakor se je prgišče moke v Sarepti na Sidonskem kar naprej množilo in moke ni zmanjkalo, tako naj se prgišče lepote, ki je nastala na Sinjem vrhu na Vipavskem, kar naprej množi in naj je nikoli ne zmanjka. Naj vsi žejni mimoidoči hrepenijo po njej kakor jelen hrepeni po potokih voda (Ps 42,2) in naj jo lovijo v svoja prgišča kakor žejen popotnik lovi studenčnico pri izvirku ob poti in jo pije kakor suha in žejna dežela brez vode (Ps 63,2).

Koprski škof Jurij Bizjak

Likovna kolonija Umetniki za karitas prinaša v naš prostor zavest, da človek ne živi samo od kruha, da je umetnost dodana vrednost materialni oziroma finančni pomoči. Hkrati so sodelujoči umetniki dokaz, da na tem svetu in v tem času le ni vse samo črno, da torej obstaja tudi solidarnost, skrb za sočloveka, ne le pehanje za dobičkom, medijsko pozornostjo ali slavo. Zato z veseljem pozdravljam človekoljubno držo naših umetnikov, ki so prepoznali stiske drugih in nanje tudi aktivno odgovorili, tako da so zanje zastavili svoj čas in predvsem svoje talente. Ob rojstvu pač nismo dobili vsi enakih talentov - pomembno je, da vsakdo čim bolj izkoristi tiste talente, ki jih premore. Kljub temu pa bo v vsakem primeru med nami nekaj odstotkov občanov, ki bodo iz takšnih ali drugačnih razlogov potrebovali pomoč sociale in človekoljubnih organizacij.

Osebnostno sem se prepričal, kako ustvarjalni teden so umetniki preživeli na slikovitem Sinjem vrhu in verjamem, da je bilo naužite lepote vsaj za prgišče ... Ob dobrodelni noti pa nas umetniki sočasno seznanjajo s sodobnimi tokovi v likovni umetnosti. S tem utrjujejo sloves Sinjega vrha kot kulturne posebnosti v slovenskem in širšem prostoru.

Veliko zahvalo izrekam tudi vsem predanim prostovoljcem, organizatorjem, strokovnim sodelavcem, skratka vsem, ki v projekt verjamejo že več kot 20 let.

Tadej Beočanin, župan Občine Ajdovščina

SINJI VRH JE S 24. MEDNARODNO LIKOVNO KOLONIJO UMETNIKI ZA KARITAS POSTAL POLNO PRGIŠČE LEPOTE IN DOBROTE, KI ODHAJA NA POT....

Od 13. do 17. avgusta je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino potekala 24. mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas pod naslovom »Polno prgišče lepote.« (I. Cankar) S tem geslom se Škofijska karitas Koper poklanja Ivanu Cankarju, ki je v svojih delih, prav tako kot karitas, opozarjal na socialno problematiko v družbi. Izkupiček prodanih likovnih del bo Karitas namenila pomoči mladim.

Od ponedeljka do petka so v ateljeju na Sinjem vrhu, skupaj s častnim gostom Klavdijem Tutta, ustvarjali izbrani umetniki: Marina Bahovec, Damijana Bijek, Sead Emrić, Vivijana Kljun, Mirjana Matič, Vinko Prisljan, Milan Razboršek, Pia Zavrtnik in Tadej Žugman. Občasno so bili prisotni tudi strokovni sodelavci Jože Bartolj, Silva in Azad Karim, Bogdan Soban, Milena Gregorčič, Janez Štros in Tone Seifert, vse dni pa Lucijan Bratuš, Mira Ličen Krmpotič in likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn ter voditeljica projekta Umetniki za karitas Jožica Ličen. Za vse je gostoljubno skrbela družina Vidmar.

Delovno vzdušje, ki je zajemalo tudi medsebojno spoznavanje in izmenjavo izkušenj je najprej zaznamoval drugi dan kolonije, ko so umetnike obiskali številni mediji in najbolj pogosto je bilo vprašanje 'zakaj darujejo svoj talent in svoj čas v koloniji Umetniki za karitas?' V pogovoru, ki ga je vodil Jože Bartolj, pa smo spoznali drug drugega in ob poslušanju je prevladalo spoznanje, da je umetnost sila, ki spreminja človeka in družbo. Kar nekaj pozornosti smo posvetili 24-letni zgodovini Umetnikov za karitas, saj so bili prav vsi letošnji udeleženci v tej koloniji prvič.

Na praznični dan, smo družno na gradu Kromberk obiskali pregledno razstavo iz različnih ustvarjalnih obdobij Klavdija Tutta. Pod večer pa smo se zbrali pri sveti maši na Otlici, ki jo je ob somaševanju domačega župnika in še treh duhovnikov daroval dekan Vipavske dekanije. Pri maši smo se spomnili pokojnih umetnikov, ki so sodelovali v koloniji Umetniki za karitas in jih ni več med nami, naj omenim samo nekatere: Marjan Tršar, Stane Jarm, Zvest Apolonijo, Zmago Jeraj, Zmago Posega in še deset drugih. Po maši smo družno obiskali Hieronimov grob in tja pod Sinji vrh je zazvenela Slomškova V nebesih sem doma.

Višek druženja je bil v četrtek, saj je ob dnevu odprtih vrat delovno vzdušje obiskalo veliko ljubiteljev likovne umetnosti, prišlo pa je tudi veliko slikarjev, ki so 'prgišče lepote' oplemenitili s svojim delom. Skulpturo Ivana Cankarja je v lesu z motorno žago ustvaril Vlado Cencelj.

Pod noč so bila že na ogled postavljena likovna dela udeležencev kolonije, strokovnih sodelavcev ter darovalcev ob dnevu odprtih vrat.

V kulturnem programu so nas, kot vedno, razveselili Mladi z Gore, še posebej pa domači pevski zbor Angelski spev, ki je prav v ta namen prvič zapel himno kolonije Prgišče lepote in dobrote. Besedilo zanjo je napisala voditeljica Župnijske karitas Otlica Ivica Vidmar, uglasbila pa njihova zborovodkinja Katarina Vidmar. Dodatno vzpodbudo za

ustvarjanje za druge in pomoč ljudem v stiski sta z nagovorom in zahvalo prispevala koprski škof dr. Jurij Bizjak in ajdovski župan Tadej Beočanin.

Druženje obiskovalcev in umetnikov se je zavleklo pozno v večer, saj je bil pogled na dolino pod Sinjim vrhom tja daleč do morja in zvezd enkrat.

Vsi udeleženci so v znak hvaležnosti za celotedensko sodelovanje prejeli lično zahvalo škofa Jurija, protokolarno vino župana Tadeja in okus iz Vidmarjeve shrambe.

V veselje umetnikov in tudi vseh nas, ki v tem gibanju sodelujemo je bila odločitev nekaj obiskovalcev, da še sveža likovna dela rezervirajo in bo tako tudi njihov dom postal prgišče lepote in dobrote.

In še nekaj statistike od leta 1995 do 2018, ki dokazuje, da Umetniki za karitas preraščajo v gibanje lepega in dobrega:

- V 24-ih katalogih je zapisanih 1811 imen avtorjev, ki so prišli iz vseh petih celin;
- Nastalo je 2.860 likovnih del, od katerih jih 2.500 že v nekem domu ali drugem prostoru doma in po svetu priča o umetnosti in dobroti;
- 298 razstav je obiskalo številne kraje po Sloveniji, pa tudi v Trstu, Gorici, na Dunaju, v Sarajevu ter po dvakrat v Rimu in Bruslju.

Ob koncu le Bogu hvala, da sem lahko del tega gibanja, predvsem pa, da sem na tej poti srečala veliko plemenitih ljudi ... prepletanje umetnosti in dobroti je hrana za srce in dušo. Hvala vsem, dragi prijatelji!

*Jožica Ličen
voditeljica Umetnikov za karitas*

Jožica Ličen in Anamarija Stibilj šajn ob zaključku kolonije Umetniki za karitas na Sinjem vrhu

MARINA BAHOVEC

Vaje v slogu
akril na platnu

Marina Bahovec se je po uspešno opravljenem študiju jezikov na Filozofski fakulteti odločila za študij na likovnem oddelku Pedagoške fakultete v Ljubljani in nato še na Accademia di Belle Arti v Benetkah, v razredu legendarnega profesorja Carmela Zottija. Je senzibilna osebnost, ki s svojimi ustvarjalnimi prizadevanji in izražaji pušča prepoznavne sledi tako na področju likovne kot besedne umetnosti. Je namreč slikarka, pisateljica in pesnica.

Marina Bahovec se motivno posveča človeški figuri in živalskemu liku, tihožitju in krajini. Ikonografija, ki jo lahko opredelimo kot klasično, pa ji daje možnost osebnega izpovedovanja, prvinskega, nezadržnega, eruptivnega, stihijskega prevajanja svoje notranjosti v likovno podobo. Omogoča ji tudi vzpostaviti osebni odnos do likovnih vrednot, ki jih je na trdnih znanjih in spoznanjih pripeljala do lastnega rokopisa, do lastne vsebinske in formalne opredeljenosti, do intimistično donegovane likovne misli. Njeno roko nezadržno, intuitivno in hkrati kultivirano vodi notranji impulz. Pri tem slikarka pravila in uveljavljena merila poenostavlja, avtorsko artikulira, jim daje osebno izpovedno moč in samosvoj izraz. Njene poteze so široke, goste, sproščene, a vselej podzavestno usmerjene k oblikotvornosti. Slikarkine tokratne cvetlične kompozicije so večpomenske »Vaje v slogu«. Z odločno, močno, poudarjeno potezo čopiča je avtorica zajela forme cvetov v njihovem bistvu, z občutenimi barvnimi vrednostmi pa je dosegla koloristično žlahtnost, živost in hkrati harmonično ubranost. Njeno cvetje povsem obvladuje slikovno polje, na katerem je ozadje le kulisa, ki dodatno podkrepi likovno razpoloženje nanosov barv, njihovih struktur in oblik.

DAMIJANA BIJEK - DamBiJa
Meje neskončnosti, 2018
akril na platnu

Damijana Bijek – DamBiJa talent in veselje do likovnega ustvarjanja razkriva že od otroštva. Po uspešno zaključenem študiju na Pedagoški fakulteti, se je vpisala še na Visoko šolo za risanje in slikanje – Arthouse v Ljubljani, kjer je leta 2012 pridobila naziv diplomirana slikarka. Damijana rada potuje in odkriva svet. Tudi njen likovni svet je zanimiv, saj predstavlja gibanje med realizmom in abstrakcijo, med precizno, disciplinirano potezo in akcijskim nanašanjem barv, med klasičnim motivnim repertoarjem in njej posebej priljubljeno obliko kroga, ki jo izvede v natančni, geometrijski obliki ali pa kot stihijsko nanašanje barvne snovnosti. Še posebej zanimiva so njena najnovejša dela, ki predstavljajo simbiozo obeh polov njenega ustvarjanja.

Damijana Bijek je z barvno risbo zaokročila po slikovnem polju in ustvarila na njem obliko vseh oblik, krog, ki je tudi oblika popolnosti in novih začetkov. Skoznjo je uzrla impresijo krajinskega prostranstva, odprla iluzivno poglobljen prostor, v katerem je lirično občuteno podala bistvene poteze pejzaža. Z barvno harmonijo konceptualno izbranega, omejenega barvnega spektra in z mehko nanosov je dosegla trepetavo atmosfero. Slike so premišljeno kompozicijsko grajene, poteza čopiča pa samozavestna in odločna, vendar variabilna glede na željen izraz ter razpeta vse do sproščenosti in celo igrivosti. V barvah čutimo slikarkino koloristično senzibiliteto, njeno emotivno stanje, energijo, svetlobo in vedno tudi sporočilo. Slike so odsev zunanjega, ki je prepojen z notranjimi občutji in ustvarjalno radostjo. V njih pa je prisotna nenehna želja po raziskovanju. Ob radovednem odkrivanju novega in drugačnega pa slikarkin kompas trdno kaže v smeri izoblikovanih likovno-estetskih norm.

SEAD EMRIĆ
Polno prgišče lepote, 2018
akril na platnu

Sead Emrić se je rodil v Bihaću. Leta 1990 je diplomiral na oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete v Banja Luki. V Mednarodnem grafičnem centru v Ljubljani pa je zaključil tudi študij grafike. Živi in dela v kraju Buzim, z razstavami pa je prisoten v mednarodnem prostoru, vselej tudi v Sloveniji.

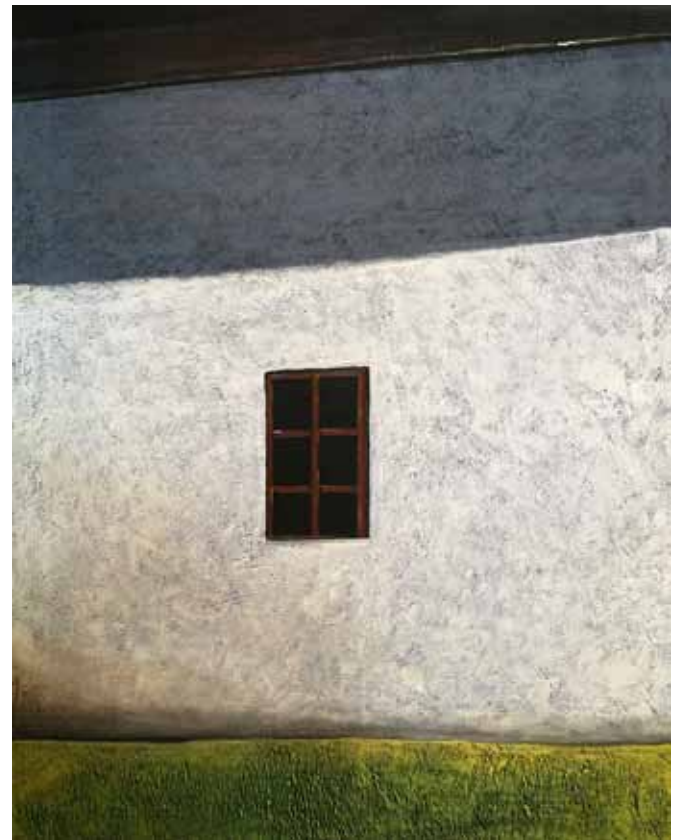
V svojem ustvarjanju se Sead Emrić sprehaja skozi čas in prostor. Odkriva zgodovino in kulturno dediščino domovine, v kateri pa je našel svoje domovanje narodnostno raznolik živelj, ki s svojimi vrednotami prav tako plemeniti avtorjevo ustvarjalno misel. Fragmente preteklosti poveže v konglomerat, ki učinkuje kot abstrahirana sestavljanika, še vedno prepoznavna kot pejzaž ali tihožitje. V likovnem pogledu so njegova dela zelo žlahtna. Ne predstavljajo le poklona kulturnemu bogastvu njegovega miljeja, ampak tudi avtorsko izviren dialog vsega tega z zahodnoevropskimi umetnostno-zgodovinskimi slogi, med katerimi čutimo art nouveau, secesijo in druge. V večplastnih, tehnično filigransko izvedenih likovnih stvaritvah se tako mešata in odlično, uravnoteženo komunicirata dva različna espija. Kolorit ima kulturološki pridih. Med močnimi barvnimi vrednostmi imata posebno mesto rdeča in zlata, tokrat pa se je vrha čvrste kompozicijske zasnove dotaknila sinjina sinjevrškega neba. Pomembno likovno vlogo avtor zaupa črkovnim znamenjem, ki potrjujejo narodnostno identiteto. Nepogrešljiva mu je risba, ki nastopa kot jasna, eksaktna, tekoča obrisna kontura ali pa kot odločna gravura. Specifičnost veje tudi iz struktur, ki dajejo večplastno grajenemu slikovnemu organizmu poseben čar in razpirajo bogastvo likovnih efektov. Pod njimi živijo simbolno pomenljiva in večno aktualna sporočila.

VIVIJANA KLJUN
Sinja, 2018
akril na platnu

Vivijana Kljun je razpeta med Sežano in Trstom, že vse od mladosti pa z največjim veseljem domuje na področju likovnega ustvarjanja. Njen talent so opazili že v osnovni šoli, v gimnaziji pa je imela tudi svojo prvo razstavo. Kasneje je bila povezana z različnimi kreativnimi področji, od leta 2005 dalje pa sledimo njenemu slikarskemu delovanju in kontinuiranemu razstavljanju.

Vivijana Kljun preseneča z veliko odprtostjo likovnega razmišljanja, s katerim pospremi tradicionalna motivna izhodišča. Z njej lastnimi likovno-estetskimi občutki in ovrednotenji jih vodi od roba realnosti do avtorsko preoblikovane resničnosti, v kateri sobivata močna risba in pomenljiva barvna ploskev. Čeprav se naslanja na različne pojavne oblike sveta, daje stvaritvam temeljne modernistične podstavke. V najnovejšem ustvarjalnem obdobju so njene sogovornice in zaupnice ženske figure. V njihovi pojavnosti je zaznati modernistično stilizacijo ter svojsko, ploskovito artikulacijo telesa in glave. V shematičnosti še vedno odmevajo zakonitosti in načini klasičnega figuralnega oblikovanja. Ti dajejo likom prepoznavnost in ekspresivno avtorsko določljivost. Zgovornost njenih pripovedovalk in izpovedovalk prihaja iz obraznih detajlov, pripada pa tudi govornici telesa. Avtorica svoje izbranke uteleša z risbo, z jasno, tekočo, ekspresivno izraženo črtno sledjo. Ta postane prostor za naselitev širokih, odločnih, emotivno vznesenih barvnih potegov. Ti za svojo homogenostjo skrivajo žlahtno koloristično dogajanje, ki je posledica večplastnega tkanja slikovnega polja. Slikarkino koloristično naravo opredeljujejo črna, bela in rdeča, tokrat pa so na slikovnem polju zadominirale modrine in postale metafora ambienta – Sinje gore, pa tudi modrost sporočilnosti.

MIRJANA MATIĆ
Sonce na Sinjem vrhu, 2018
akril na platnu

Mirjana Matić je na Pedagoški akademiji na Reki zaključila študij likovne umetnosti in se posvetila likovni pedagogiki. V istrsko zemljo je trdno vraščena in to pokrajino ima najraje. Poklanja se ji tudi s svojim likovnim opusom; stare istrske hiše, ciprese, igre med svetlobo in senco so snov njenega slikarskega udejanjanja.

Mirjana Matić neguje izostrene likovno-estetske norme in preko njih krepi izraznost in vsebinskost svojih del. V najnovejšem ustvarjalnem obdobju jo v motivnem smislu zanima arhitektura. Preko pročelji starih hiš vstopa v življenje ljudi, se dotakne njihov usod in se še posebej zave tudi svojih korenin. Čeprav motivi odražajo slikarkin stik z njenim bivanjskim okoljem, pa hiše in drevesa, njeni akterji dogajanja, učinkujejo svečano in odmaknjeno, kot bi predstavljali nek irealen, heroičen, predvsem pa spokojen, miren, duhovni svet. Predstavljajo razpetost med fizičnim in metafizičnim kot privid sanjskega, arkadijskega in transcendentalnega. Duhovni naboj še dodatno podkrepijo vertikalna razpotegnjenost hiš, zaprtost sten in modrina ozadja. Poudarjeni dialogi med svetlobo in senco, ki se odvijajo na barvno nasičenih, k homogenosti nagibajočih se in resničnost povzemajočih površinah so sicer temporalni moment, vendar v njih odseva tudi globlje pomenljiva sporočilnost. Na njenih vedutih temelji hiš niso vidni. Tudi za sinjevrške arhitekturne izseke je značilno, da so zajeti na podoben način. Avtorica jih pripelje v prvi plan, pričara posebnosti materialnih danosti, preigrava raznolike in bogate mikrostrukturalne vrednosti in se nato fokusira na razpoloženje, ki ga podaja s svetlobami in sencami. Slike Mirjane Matić so resničnost, a pomenljiva, intimistična, takšna, da daje občutek, da zremo v duhovno kuliso.

VINKO PRISLAN
Drevo življenja, 2018
akril na platnu

Vinko Prisljan je rojen v Slovenj Gradcu, Radenci pa so postali njegov življenjski prostor. Za seboj ima štiri desetletja dolgo in uspešno kariero ekonomista, z likovno in glasbeno kulturo pa je vseskozi neločljivo povezan. Leta 2006 se je likovnemu področju zapisal tudi kot ustvarjalec. Imel je kar nekaj mentorjev, s katerimi je osvajal enigmatični likovni svet, še posebej pomemben pa mu je bil Karel Pečko. Lastna želja, predanost, nadarjenost in raziskovalnost puščajo na poti njegovih ustvarjalnih prizadevanj močne sledi, ki intenzivno odsevajo tudi na razstavnem področju.

Ustvarjalni pogled Vinka Prisljana zre v veselje, v ta neskončni, še vedno neznani in s tem skrivnostni prostor. Posvetil se mu je tudi v idiličnosti sinjevrškega miljeja, kjer je nadaljeval cikel Vilinski ples. Z lazurnim nanašanjem barvnih open je površino odprl v neskončnost. Že s konsteliranjem iluzionistične poglobljenosti je dokazal, da premore izostren koloristični občutek. Razprl je lirično učinkujoč prostor, v katerem se svetloba lateralno pretaka čez slikovno polje. Vanj je naselil utrinke, ki lebdiijo, pople savajo in oblikujejo notranje ravnovesje. Čeprav učinkujejo vsebinsko nedoločljivo, jih na asociativni ravni lahko povezujemo s stvarnim, a v sfere avtorjeve domišljije povzdignjenim. To so »točke«, subjekti, na katerih se zaustavlja pogled in ki v posamezniku prebujajo lasten predstavitveni svet. Predvsem pa je v teh drobnih formah čutiti ekspresijo avtorjevega likovnega izživetja, moč njegove konturne sledi, njeno neposrednost in intuitivnost, ki prihaja iz slikarja samega ter predstavlja njegov prvinski likovni sprostivni trenutek. Forme so utelešenje subjektivnega, tako v vsebinskem smislu kot v likovno-vizualnem dejanju.

MILAN RAZBORŠEK
Juda 1 in Juda 2 (diptih), 2018
olje in mešana tehnika na platnu

Milan Razboršek je iz Izlake, od tam, kjer domuje tudi najstarejša slovenska likovna kolonija. Po študiju na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, je obiskoval tečaje risanja in slikanja na Akademiji za likovno umetnost. Življenje pa je kljub temu najprej posvetil ekonomiji. Kasneje je vse bolj čutil svoj notranji klic po likovnem izražanju. Odločil se je za študij na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. Danes je predan likovnemu področju: kot ustvarjalec pa tudi kot strokovni vodja Galerije Medija v Zagorju.

Milan Razboršek svoje ustvarjanje povezuje v različne zaokrožene cikle, vselej pa njegov kompas vodi v figuralno smer, s katero si utira samosvojo pot v sodobno likovno umetnost. Njegova likovna izrazna sredstva nimajo le moči ne vizualizacije, ampak je v črte, barvne nanose, kolažne aplikacije, strukture in svetlobe skoncentrirana tudi sporočilnost. Avtor se v svojih razmišljanjih pogosto nasloni na krščansko ikonografijo, v kateri išče odgovore na življenjske situacije in odkriva aktualne vsebine. Tudi tokrat je sporočilnost našel v svetopisemski zgodbi. Naslikal je Juda izdajalca in Juda plačanca. Nastavil je ogledalo človeku, ki po dva tisočih letih še vedno prevzema vloge tega lika. Prizore je kompozicijsko uravnoteženo umestil na slikovni oder. Dominantno likovno vlogo je odigral z odlično risbo, ekspresivno izživetjo, živo in odločno črno konturo, s katero je utelesil svojega izbranca in vzpostavil temeljne poteze ambienta. Z njo je vnesel na slikovno polje dramatično vzdušje. Prizore je nadgradil z bogastvom likovnih vrednosti, ki spadajo v domeno čistega likovnega jezika in tako premorejo modernistični okvir.

PIA ZAVRTANIK
Metulj, 2018
akril na platnu

Pia Zavrtnik živi in ustvarja v Lokavcu pri Ajdovščini. Slikarstvo ima v genih, saj je sorodnica našega Vena Piona. Diplomirala je na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani. Samostojno se je predstavila v Vipavskem Križu, na Inštitutu Jožef Štefan v Ljubljani in v Pilonovi galeriji v Ajdovščini. Njena sodelovanja na skupinskih razstavah pa sežejo tudi v mednarodni prostor, do Benetk in celo do Kitajske.

V slikarstvu Pie Zavrtnik je bilo pomembno mesto namenjeno delom figur, natančneje obrazom in tako se je avtorica v najnovjšem ustvarjalnem obdobju posvetila predvsem najzahtevnejšemu področju med figuralnimi vsebinami, portretu. Likovno-formalno problematiko pa ji vseskozi predstavlja materialnost barve. Za sodelovanje na koloniji Umetniki za karitas se je avtorica skrbno pripravila in izziv so ji postale besede iz Cankarjevega Kurenta: »O domovina ...«. Ustvarila je silhueto Slovenije, ki je s kolažnimi aplikacijami, za katere je uporabila tudi kose zemljevida, in strukturalno bogatimi barvnimi nanosi postala »prgišče« likovne lepote. Čeprav je sledila njeni formi, jo je preoblikovala v razprta metuljeva krila, ki dominirajo na diptihalnem slikovnem polju. S takšno izvirno zasnovo ji je dala vzgonsko moč za polet v sfere simbolnega. Njena Dežela je zelena, pomirjujoča. Zaradi razkošnih barvnih nanosov, ki ustvarjajo gosto, nihajočo in trepetavo površino slike, njena podoba deluje ekspresivno. Kljub plastenju in materialnosti barvnih impastov pa pogled v kolažne temelje ni povsem zakrit. Tudi sama kompozicijska zasnova vzpostavlja stanje ravnovesja. Tako so likovne rešitve odlična popotnica naši domovini.

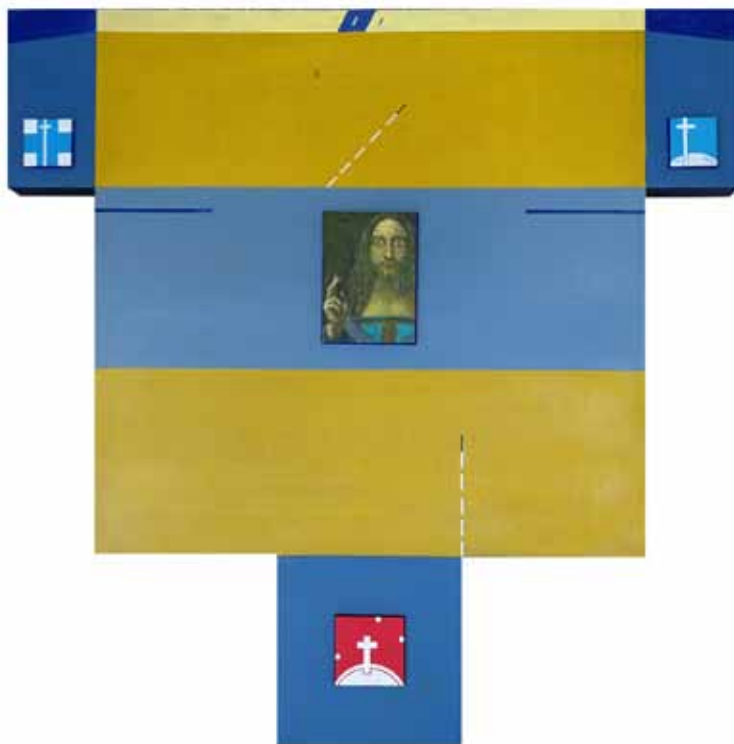

TADEJ ŽUGMAN
Kamniške spomladi, 2018
olje na platnu

Tadej Žugman je diplomiral na Fakulteti za arhitekturo in dolga leta deloval kot arhitekt. Slikarstvo ga spremlja večji del življenja, zadnje desetletje se mu je posvetil kot portretist. Študij mu je dal popotnico močne risarske izkušnje in mu omogočil, da jo z odličnostjo prenaša na področje slikarstva in v povsem drugačen motivni svet.

Čeprav je bil Tadej Žugman v letošnjem letu povsem zatopljen v slikanje oltarne podobe blaženega Antona Martina Slomška, si je vzel čas tudi za sodelovanje na koloniji Umetniki za karitas. Panoramsko razpotegnjena krajina s Kamniškimi planinami v ozadju je nadaljevanje njegovega krajinskega zanimanja, ki ga je izrazil že v mladih letih, ko je slikal po očetovih fotografskih predlogah. Pri tem je osvajal likovno sintakso, uril kompozicijska načela, se ukvarjal s prostorom, raziskoval barvne odnose, se posvečal prefinjenim barvnim kontrastom in študiral igro svetlobe in sence. Znanja in izkušnje mu omogočajo, da je »grande maestro« svojega realističnega in celo hiperrealističnega sloga. Njegova slikarska identiteta je zaznamovana s perfekcionizmom, s premišljeno pozicionirano, drobno potezo čopiča, s katero do potankosti sledi vizualnim informacijam. Pri slikarskem opisovanju ne ostaja le na nivoju ilustrativnega, ampak v motivni svet vnaša osebno izpovedne naglase, svoj odnos do upodobljene stvarnosti, sporočilo, včasih spomin ali nostalgijo. Tako likovne stvaritve nosijo pečat avtorjevega subjektivnega čutenja in dožemanja. V zavezujočem odnosu med trdnimi risarskimi temelji ter posebno koloristično žlahtnostjo in mehko večplastno nanesenih oljnih barv je odprl pogled na Kamniške planine in ga predstavil v slikoviti atmosferi izbranega trenutka.

STROKOVNI SODELAVCI

KLAVDIJ TUTTA
V spomin Leonardu, 2018
akril na platnu

Klavdij Tutta je otroštvo preživel v Novi Gorici. Dodi-
plomski in podiplomski študij grafike je opravil na Akade-
miji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Ukvarja
se s slikarstvom, grafiko, skulpturo in oblikovanjem. Za svo-
je delo je prejel številne domače in mednarodne nagrade
ter priznanja. Je pobudnik sinjevrške mednarodne likovne
delavnice »Slovenija, odprta za umetnost«, s svojimi pre-
dlogi pa je prispeval tudi h kvaliteti kolonije Umetniki za
karitas. V zadnjih letih je umetniški vodja Mednarodnega
festivala likovnih umetnosti Kranj.

Kako bogat in raziskovalen opus je ustvaril Klavdij Tutta
priča njegova letošnja pregledna razstava, postavljena ob
avtorjevi šestdesetletnici na Gradu Kromberk. Neutrudni
iskalec vedno novih likovno-formalnih in tehnično-iz-
vedbenih rešitev je v vsebinskem smislu »Mediterski
popotnik«, saj podaja materialni in duhovni odsev tega
miljeja. Hkrati pa uresničuje metamorfoze svojega likovne-
ga jezika, s katerim nagovarja vse bolj jasno, čisto, avtorsko
močno in prepričljivo, z natančno definicijo posameznih
likovnih vlog. V središče pozornosti postavlja barvo, linijo,
ploskev. Stilizacija ga je pripeljala do eksaktnih, geome-
trijskih oblik. Kolažnim aplikacijam je pridružil vertikalno
nameščene premične dodatke in številne oblikovno čiste
elemente, s katerimi njegovi artefakti pridobivajo značaj
skulptoslik oz. objektov. Avtorjeva preiščljena, globoko
likovno in vsebinsko osmišljena igra je na Sinjem vrhu v
središče kompozicij priklicala podobe iz krščanske ikono-
grafije, utrnila pa tudi spomin na Leonarda da Vincija, ki naj
bi pustil sledi tudi v teh krajih. Modrine v nastalih delih ni
zmanjkalo, saj sta mu jo poklanjala tako morje kot nebo.

MILENA GREGORČIČ
Spomini, 2012
orig. serigrafija

JANEZ ŠTROS
Tudi ti si angel, 2018
olje na platnu

LUCIJAN BRATUŠ
Gora, 2018
akril na platnu

MIRA LIČEN KRMPOTIĆ
Jadrnice, 2018
akril na platnu

SILVA KARIM
Gnezdo, 2018
akril na platnu

TO NE SEIFERT
Šopek zate, 2018
olje na platnu

AZAD KARIM
Dežela upanja, 2018
akril na platnu

BOGDAN SOBAN
Krajina, 2018
računalniška grafika

JOŽE BARTOLJ
Mati Terezija, 2018
akril na platnu

Tudi mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas praznuje Cankarjevo leto. Ob 100. obletnici smrti največjega slovenskega pisatelja je potekala pod geslom

»Polno prgišče lepote«.

(Kurent)

Likovna dela, ki jih ustvarjalci darujejo za Karitas, so prgišče lepote in dobrote. Samo prgišče, majhno in drobno, pa vendar, kaj bi brez tega prgišča?!

To prgišče »razsuvamo na vse štiri strani«, med mnoge ljudi, ki ga potrebujejo.

»Moje delo je knjiga ljubezni – odpri jo, domovina, da boš videla, kdo ti je pravičen sin! Dal sem ti, kar sem imel; če je bilo veliko ali malo – Bog je delil, Bog razsodi! Dal sem ti svoje srce in svoj razum, svojo fantazijo in svojo besedo, dal sem ti svoje življenje – kaj bi ti še dal?«

/Bela krizantema/

Delo likovnih ustvarjalcev je delo ljubezni, ki se že štiriindvajset let daruje in sestavlja v knjigo. Vsak ustvarjalec v to knjigo vpenja svoj list, svojo stvaritev, ki je neločljivi del njega, zrcalo njegovih misli, čutenj, doživljanj, njegovih sprejemanj vizualne stvarnosti in razkrivanj osebnih globin.

Ta knjiga pa je odprta za vse nas, ki lahko kakorkoli prispevamo k temu, da kolonija postaja gibanje. Odprta čaka posvojitelje likovnih del, saj bo le tako do zadnjega koraka pravična pot in osmišljeno poslanstvo kolonije.

»Če si umetnik, imaš oči, da vidiš senco in luč.«

/Bela krizantema/

Če si umetnik, si čuteč. Imaš oči in imaš srce, veliko srce. Vidiš senco in čutiš, da jo lahko preženeš z lučjo, ki predstavlja darovanje svoje ustvarjalnosti in s tem sebe.

Ko vidiš senco in luč pa se lahko tudi likovno poigra-vaš in snuješ slikovite dialoge, jih vodiš do uravnoteženih

chiaroscuro kontrastov in jih s postopnimi prehodi svetlobe v senco izkoriščaš celo za ustvarjanje iluzije tridimenzionalnih predmetov v prostoru.

Ja, svetloba ima magično moč!

Moč Cankarjeve besede pa je zaživela v prozi, dramatik, v pismih in drugih spisih. Iz vsake besede je zaznati, kako je razumel svoj narod: družbo, vlogo umetnika in umetnosti, ljubezen in domovino. S socialistično idejo je preprijil svoje celotno literarno ustvarjanje. Cankarjev socializem pa še zdaleč ni družbena ideologija, temveč je nacionalna in univerzalna pot, na kateri lahko posameznik uresniči svoje poslanstvo, svojo edinstvenost, izjemnosti in samobitnost. To so vrednote, ki presegajo politično in ideološko naravnost.

Tudi dela likovnih ustvarjalcev so različna: po slogu, načinu in pristopu likovne vizualizacije, po vsebinah in tehnikah, navsezadnje tudi po dimenzijah in po narodnosti ter prepričanjih njihovih stvariteljev. Odražajo pa tankočutno percepcijo prostora in časa ter nosijo družbeno naravnana sporočila. So pripovedi in izpovedi, ki nastajajo iz posameznika in so namenjena širši družbi, ljudem v občudovanje, doživljanje, v odkrivanje latentnih vsebin. Dela likovne kolonije Umetniki za karitas pa imajo še eno poslanstvo – namenjena so pomoči! Zato presegajo tudi tiste bariere, ki nas tako pogosto delijo in ločujejo.

Cankarjev opus odraža izdelan, visoko estetiziran slog.

To je pot, po kateri potujejo tudi likovni ustvarjalci. Nekateri so bliže temu cilju, drugi vanj zrejo še iz daljave. Vsi pa so neutrudni v svojih ustvarjalnih prizadevanjih.

»Srce ne pozna malenkosti,« pravi Ivan Cankar.

Tudi vsako leto darovana prgišča lepote še zdaleč niso malenkosti.

So velika dejanja, ki postajajo še večja, ko jih podpremo, vsak na svoj način, po svojih možnostih in sposobnostih.

Anamarija Stibilj Šajn, likovna kritičarka

DAROVALCI OB DNEVU ODPRTIH VRAT

A. Darovalci – udeleženci preteklih kolonij

1. Marko Andlovic
2. Silva Copič
3. Metka Erzar
4. Črtomir Frelih
5. Vojko Gašperut – Gašper
6. Klementina Golija
7. Branko Jazbar
8. Andrej Kosič
9. Marta Jakopič Kunaver
10. Polona Kunaver Ličen
11. David Ličen
12. Petar Lazarević
13. Anuschka Dupalo Loss
14. Miloš Marc
15. Maša Bersan Mašuk
16. Nikolaj Mašukov.
17. Marjan Miklavec
18. Alina Asberga Nabergoj
19. Janez Ovsec
20. Patricija Simonič
21. Rafko Terpin
22. Veljko Toman
23. Igor Zimic

b) ostali darovalci

1. Brut Carniollus
2. Vlado Cencelj
3. Ingrid Černe
4. Rajko Čuber
5. Leon Furlan
6. Cecilija Grbec
7. Marica Kobal
8. Vera Kofol
9. Zdravka Komic
10. Maruša Koren
11. Zvonko Krapež
12. Danila Krpič
13. Lidija Lapajna Gruden
14. Klavdija Ličen
15. Sonja Lipušček
16. Vera Malič
17. Jana Mihelj
18. Eva Miklavž
19. Elda Mikuš
20. Marija Jana Prelec
21. Janez Repnik
22. Anamarija Samec

Prvi dan kolonije ...

Klavdij Tutta, častni gost kolonije

Mladi z gore so obiskovalce nasmejali ..., kot vedno.

Veljko vedno v svojem kotičku ...

Pevski zbor Angelski spev

PRGIŠČE LEPOTE

Prgišče lepote v objemu dobrote,
lepota oči se v srcu množi.
Ljubezen zravna še skalnata tla,
pri meni pri tebi naj bo doma.

1.

Vijugasta pot je speljana na vrh,
kjer sinje nebo je in sinji pogled.
Je Božja tu setev skalila močno,
pesem vrisk srca, mogočna poteza je čopiča.

2.

Cesta življenja gre gor in navzdol,
veseli ljudje so bogat blagoslov.
Nebesa na zemlji, slovenski domači.
Vera, ljubezen, dobrotaravnajo vsa težka nam pota.

3.

Srce vtrepeta in zahvali Boga,
misel poroma prav tja do Neba,
dragi so naši tam srečni pri Njem,
odsev so prgišča lepote, v obrazu neskončne Božje dobro-
te.

Besedilo: Ivica Vidmar, voditeljica Župnijske karitas Otlica

Glasba: Katarina Vidmar, zborovodkinja

Mira v elementu ...

Nekateri slikajo kar doma in na dan odprtih vrat prinesejo svoj dar ...

Gostoljubni Kristjan

Tina in 'prgišče lepote'

Maša za pokojne umetnike

Razstave 2018/2019

Atelje Sinji vrh
 Pretorska palača Koper
 Dvorec Lanthieri, Vipava
 Klic dobrote, Celje
 Galerija Ars, Gorica
 Lokarjeva galerija Ajdovščina
 Galerija Družina, Ljubljana
 Peterlinova dvorana, Trst
 Evropski parlament, Bruselj
 Sokolski dom, Škofja Loka
 Dom prosvete Sodalitas, Tinje...
 in drugi kraji, kamor bomo povabljeni.

Stalne razstave

Karitas vipavske dekanije, Ajdovščina
 Upravna stavba občine in Nove KBM, Ajdovščina
 Kapucinski samostan Vipavski Križ

25. mednarodna likovna kolonija

UMETNIKI ZA KARITAS

Sinji vrh, 19. – 23. avgust 2019

Dan odprtih vrat: 22. 8. 2019

Informacije:

Jožica Ličen, gsm +386 41 429 713

e-pošta: jozica.licen@rkc.si

TRR Škofijske karitas Koper

SI56 0475 0000 3155 558, sklic SI00 29019

K uresničitvi lepega in dobrega pomagajo:

Občini Ajdovščina in Vipava, Galerija Družina
 Hobby&Art, Kranj

Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo
 Družina Vidmar, nastopajoči, pomočniki, sodelavci, dobrotniki

Mediji, obiskovalci razstav in posvojitelji slik.

Hvala lepa in Bog lonaj vsem!

Slika na naslovnici: Sinji vrh, avgust 2018

